

מיפלגת העבודה מתכוננת לכבוש מחדש

את השילטון, אך בנתיים אנכלים מנהיגיה זה את זה

איזו יצחק רבין ושימעון פרס העבודה לחזור לשילטון, אמר השבוע, בבדיחה. אחד מחברי הכנסת, שאינם שייכים למפלגת העבודה. אולם מאחרי בדיחה זו עומדת מציאות אמיתית ועגומה. מיפלגת העבודה שבאופוזיציה ממשיכה לעשות את כל השגיאות שעשתה בחודשים האחרונים לשילטונה. שגיאות שהביאו לכך שהליכוד יעלה לשילטון.

רבים זוכרים את ההתמודדות בין שימעון פרס ליצחק רבין על ראשות המיפ"לגה וראשות הממשלה. פרס, שאינו אהוב במיוחד על ראשי מיפלגת העבודה, הן בגלל אופיו המוגדר על ידי אחרים כ"חלקלק ובלתי-נאמן לירידיים", והן בגלל היותו חבר רפ"י לשעבר, הובס בכל ההתמודדות על ידי מי שהיה נטע זר במיפ"לגה. יצחק רבין, שהוצגה אליה בשלב מאוחר ביותר.

אולם לרבין אירע אסון. חשבון הדולרים של אשתו, לאה, אילץ אותו להתפטר מהמרוץ ופרס זכה בו, ללא יריב או התנגדות. אולם ניצחונו של פרס בתוך

רבין הוא ראש המאיימים על פרס, הוא גם מדייר שינה מעיניו של יושבראש המפלגה. לרבין יש כמה תכונות, המאפיינות לו להתמודד עם פרס. לפחות על פני השטח הוא מקובל על אנשי מפא"י הוותיקה, הפוסלים את פרס ביגלל עברו הרפ"יסטי. רבין כבר היה ראש-ממשלה, והוא אף ניצח בכל ההתמודדות הישירות שלו עם פרס. אולם בחודשים האחרונים נוהג רבין כינוקא פוליטי, ומרחיק עצמו מהאפשרות לעמוד בראש מיפלגת העבודה. לאור המצב הפוליטי החדש במדינה, והתמוטטות ההתלהבות הכללית מהליכוד, נחונים ראשי מיפלגה זו ועסקניה במצב-רוח תוקפני כלפי הליכוד, ומעזים לתקוף את הממשלה, כפי שלא העזו לעשות זאת בשנתיים האחרונות. האווירה הכללית במפלגת העבודה היא שיש להכות את הליכוד בכל מחיר ובכל נושא. כדי להגיע למטרה שהפכה מקודשת: הורדת שילטון הליכוד. יצחק רבין אינו נוהג בהתאם לכך. אמנם הוא מצליח לרכוש לעצמו אהדה בציבור הרחב, בגלל הופעותיו המיקצועיות ב"אמצעי-התיקשורת על נושאי הביטחון ומדי-

יושבראש פרס עם יצחק רבין
הקרע לא אחת

יושבראש פרס עם יגאל אלון
האיחוד לא יעזור

יושבראש פרס עם אבא אבן
הסיכוי אינו רב

יושבראש פרס עם גר יעקבי
המישרה אינה בטוחה

למי מתחיה

חליפת

ראש-הממשלה?

מיפלגתו לא עזר לו. אירע אשר לא ייאמן, ואחרי שני דורות, שבהם שלטה מפא"י בגילגוליה השונים, היא הובסה בבחירות. מנחם בגין עלה לשילטון. לפרס היה דרוש זמן רב כדי להתאושש מהמפלה. יותר מכל דמות אחרת במפלגת העבודה, קיבל זאת פרס בצורה קשה. אך כישלונות הליכוד, וירידת מעמדה של הממשלה בעיני הציבור, ריפאו את פרס ואת מיפלגתו מההלם שבו לקו. כיום מתפקד פרס — כפי שמגדירים זאת יריביו מהקואליציה — "כמי שכבר הפר לעצמו את חליפת ראש-הממשלה".

אולם בעוד ראשי מיפלגת העבודה בטורחים בניצחונם בבחירות הקרובות, תהיינה כאשר תהיינה, נשמעים דווקא מבית א-י-ים על שילטונו של פרס במפלגה, ועל אפשרותו להיבחר כראש-ממשלה.

רבין: שינאה

תהומית

איש אינו מאשים את שימעון פרס במפלת מיפלגת העבודה בבחירות האחרונות. את המפלה תולים בהסתאבות שפשטה במפלגה, שסימלה היה אשר ידלין, המרצה עתה את עונשו בכלא ענשיו. יש המאשימים גם את יצחק ולאה רבין ואת חשבוני-הדולרים שלהם. אולם העובדה שפרס אינו אשם במפלה, אינה מבטיחה לו, לדעת יריביו, את הבכורה. היה זה דווקא אחד מנאמני פרס, שהגדיר השבוע את יושבראש מיפלגת העבודה כך: "לשימעון פרס יש כל התכונות כדי להגיע לראשות הממשלה, אולם בדיק אותן תכונות הפרענה לו לכהן כראש-ממשלה טוב".

על מועמדותו של פרס מאיימים היום שלושה: יריבו משכבר הימים יצחק רבין, מי שהיה שר-החוץ יגאל אלון, וכוכב השבט החדש בשמי מיפלגת העבודה, איש בנק הפועלים, יעקב לוינסון.

גיות-החוץ, אך דיעותיו מצדיקות פעמים רבות את עמדות הליכוד, ומתנגדות לעמדות מיפלגתו שלו. התנהגות זו מקוממת את ראשי מיפלגת העבודה ועסקניה, והרחיקה מרבין אנשים רבים שתמכו בו בעבר. אפילו ראש-הממשלה, מנחם בגין, מכיר בעובדה זו, והוא מקרב אליו בחודשים האחרונים את רבין, כדי לתקוע טרין בין האישים הניצים במפלגת העבודה ולזרוע בה מבוכה.

אלון:

מחיר גבוה

השינאה בין יצחק רבין לשימעון פרס היא תהומית. ההתמודדות ביניהם, ערב הבחירות האחרונות, היתה לחיים ולמוות, כאשר פרס מפעיל את כל משרד-הביטחון ומשאביו כדי לפגוע בראש-הממשלה. רבין אינו מוכן לסלוח לפרס, וכל נסיונותיו של פרס לאחות את הקרע, לפחות כלפי חוץ, בין השאר על-ידי הזמנת רבין לארוחות צהריים ולשיחות בארבע עיניים, והזמנתו לביקור מישלחת מיפלגת העבודה במצרים בספטמבר הקרוב, נתקלות במחסום עבה של טינה.

המאיים השני הוא יגאל אלון, בין אלון לפרס פעורה תהום אידיאולוגית ואישית, והבדלי רקע. אלון תיכנן במשך תקופה ארוכה מהלך, אשר לדעתו יכול היה לקרב אותו לשליטה על מיפלגת העבודה: איגוד שתי התנועות הקיבוציות של המפלגה. בשבוע שעבר קם האירוע ההיסטורי הזה, אולם ראשי שתי התנועות הקיבוציות, שהתאחדו ביוזמת אלון, מוסה חריף מאיחוד הקבוצות והקיבוציים ויעקוב צור מהקיבוץ המאוחד, הודיעו, חריף בגלוי וצור רק ברמו, כי התנועה הקיבוצית המאוחדת לא תתייצב מאחרי אלון במאבקו על השילטון במפלגת העבודה, וכי עובדת האיחוד לא תשמש קרש-קפיצה פוליטי לאלון. באחרונה נשמעו רמזים עבים לגבי איחוד